

САВЕТ ЗА ШТАМПУ
ЉУБЕ ЈОВАНОВИЋА 9 Ц
11000 БЕОГРАД

- КОМИСИЈИ ЗА ЖАЛБЕ –

Предмет: Жалба на текст који је објављен у дневном листу „Блиц”
број 6202 од 21. маја 2014. године, као и на сајту истог листа

У тексту дневног листа „Блиц” у броју 6202 од 21. маја 2014. године под насловом „Док се Србија давила Николић пекао ракију”, који су објављени и на сајту тог листа, прекршена су начела Кодекса новинара Србије о истинитости извештавања.

Објављивањем поменутог текста, а на основу нетачног, необјективног, и непотпуног обавештавања негативно се утиче на мој лични и професионални интегритет, као и на стварање негативне климе у друштву по питању имиџа и кредибилитета председника Републике.

Молим Комисију за жалбе Савета за штампу да уважи моје аргументе и донесе Одлуку, којом би у конкретном случају новинару и уредништву дневног листа „Блиц” се указало на кршење Кодекса и обавезали наведене дневне новине на објављивање тако донете Одлуке Комисије за жалбе.

I ИСТИНИТОСТ ИЗВЕШТАВАЊА

Члан 1 Кодекса који наводи обавезу истинитог извештавања наводи:

„Обавеза је новинара да тачно, објективно, потпуно и благовремено извести о догађајима од интереса за јавност, поштујући право јавности да сазна истину и држећи се основних стандарда новинарске професије „ (тачка 1)

„Право је медија да имају различите уређивачке концепте, али је обавеза новинара и уредника да праве јасну разлику између чињеница које преносе, коментара, претпоставки и нагађања“ . (тачка 2)

„Са новинарством неспојиви су објављивање неоснованих оптужби, клевета, гласина, као и измишљених писама или писама чији аутор није познат или његов идентитет није проверљив“. (тачка 5).

Дневни лист „Блиц“ у тексту „Док се Србија давила Николић пекао ракију“ наводи „да сам викенд провео у Бајчетини, уз ракију и печење, док је Србија пливала у води“. У даљем тексту новинар наводи да сам „ у петак поподне стигао у Бајчетину и да сам у суботу од раног јутра пекао ракију, а да је у недељу било велико славље и да се ражањ пушио током читавог јутра“. Новинар у даљем тексту наводи да није само дневни лист „Блиц“ тражио председника већ и да су грађани на друштвеним мрежама постављали исто питање, јер је било очигледно да Николића нема, а поплаве уништавају градове“. Уз текст је приложена и фотографија испод које је наведен текст: „Тендециозни“ волонтери са Београдског ушћа: Председниче, где си био за викенд“.

У вези са поменутих наводима новинар даље у тексту истиче да се обратио саветници председника Републике госпођи Станислави Пак, како би добио одговор на спорна питања која је поставио у тексту. Госпођа Пак

одговорила је на постављена питања у којима је навела све моје активности током суботе 17. маја 2014. године и недеље 18. маја 2014. године, и у којима истиче да сам био ангажован на прикупљању помоћи грађанима настрадалима у поплавама које су наступиле.

Упоређујући изјаву саветника председника госпође Станиславе Пак са наводима са почетка спорног новинског текста, аутор текста је очигледно злонамерно додао наводе о „проведеном викенду и печењу у Бајчетини док је Србија плувала у води“. При томе аутор текста и поред добијеног званичног одговора недвосмислено и одговорно и даље тврди да зна где сам био током викенда. Дакле новинар уместо трагања за одговором где се председник Републике у одређеном тренутку налази, износи непроверену тврдњу, иако му је одговор претходно дат. Ово указује на ниске мотиве написаног новинарског текста. О мојим активностима током викендима јавност је била обавештена, путем саопштења, два гостовања моје саветнице Станиславе Пак Станковић у емисијама на телевизијама Пинк и РТС, као и поменутих одговорима листу Блиц. Дакле, током поменутог викенда био сам у комуникацији са председницима бројних држава, које сам известио о размерама катастрофе, на основу чега је помоћ одмах стигла из Словеније, Македоније, Белорусије, Израела, Емирата, Републике Српске, Црне Горе, прикупио лично помоћ, и апеловао да се тој помоћи прикључе и домаће и стране компаније, о чему су моји сарадници известили јавност. О томе колике су размере неистина које пласира Блиц, сведочи и чињеница да средина маја није време печења ракије.

Указујем и да сам свој однос према природној непогоди која ће у наредним сатима погодити Србију исказао у четвртак 15. маја 2014. године, када сам у месту Пољане крај Обреновца дао следећу изјаву:

„Све може да се надокнади, и овако сиромашна држава може да у великој мери отклони последице невремена које ће изазвати огромне штете, али животе не можемо да вратимо, животе нико не може да врати. Дакле, ако вреди апел, ако то стиже до људи који су знам у очају зато што им се чини да губе све што имају онда их молим да послушају да се пребаце на сигурно на суво, на топло, а држава ће преузети бригу и о њиховим кућама и о њиховој имовини, посебно о стоци, у селу је то ваљда важно толико колико и све друго заједно. Дакле, још једном, погодило нас је, из тога морамо да изађемо сви, из тога морамо да изађемо на начин на који смо тренутно једино оспособљени и могуће да изађемо. Неће ово да траје вечито, сагледаћемо после тога шта се десило. Грешке где си и куће праве и где се живот заснива, и да ли је све одбрањено како треба, за све има времена, најважније је сада спасавати животе. Дакле још једном, молим вас послушајте, спасите се, а имаћемо времена после тога да отклањамо штету.

Ја разумем људе који мисле да ово није катастрофално и да неће имати тешких последица, али треба да знају да неко боље од њих сагледава то што се дешаве, и ја их молим да послушају и представнике локалне самоуправе, и власти и полиције, и штаба за ванредне ситуације да се евакуишу из својих кућа. Ови људи ће им помоћи да изведу и стоку,

значи неће остати без своје стоке, не остављају је на цедилу. Да се евакуишу из својих кућа док је време зато што нећемо дозволити да изгубимо и један живот више, само зато што је неки грађанин процењивао да он није толико угрожен да може да се попне на спрат, са спрата на кров а после где ће на небо? Дакле, још једном упућујем, најпре захвалност људима који су спремни да чак и себе жртвују, видели сте у Србији, да би спасили друге, а потом и вама што коректно о свему извештавате, што упозоравате на опасност“.

Будући да је изјава дата пре времена које се наводи у спорном тексту јасан је мој однос према наступајућој непогоди, тако да су поменуте чињенице морале бити познате новинару који је написао спорни текст у дневном листу „Блиц“.

Аутор новинарског текста је на наведени начин неистинито информисао читаоце са намером да ме представи као грађанина, који се као носилац највише државне функције неодговорно и несавесно односи према грађанима Републике Србије, које је задесила велика непогода.

На основу поменутог произилази да је у поменутих текстовима изостао објективни приступ новинара и да су наводи „да сам викенд провео у Бајчетини, уз ракију и печење док је Србија плувала у води“ настали произвољно иако су чињенице говориле сасвим супротно што све заједно указује на грубо кршење члана 1 Кодекса.

Будући да су поменуте тврдње у текстовима засноване на неоснованим тврдњама, изношењем неистиних чињеница, нагађањима, као и кршењем

члана 1 Кодекса новинара Србије који указује на потребу тачног, објективног, потпуног информисања, доведен је у питање интегритет институције председника Републике, као и однос поверења грађана према председнику Републике и то у нарочито осетљивом периоду током трагедије у којој има страдалих и којом су тешко погођени материјални и други интереси грађана Републике Србије.

Београд,

09.06.2014.године

Подносилац жалбе

Томислав Николић